

[Krag.]

Ved den Fremgangsmaade, som den højtærede Minister har valgt, kan han være ganske overbevist om, at der hen paa Efteraaret vil gaa en Strøm til København af saadanne Personer, som bliver indrulleret i Rækken af dem, den højtærede Minister her hjælper. Thi det gælder jo først og fremmest om at opfylde det Vilkaar at være her i Hovedstaden i betimelig Tid, ikke sandt! Og det er ganske givet, at en saadan Aktion en Gang sat i Værk ikke bliver enestaaende, paa den vil der blive kaldt i det Aar, der kommer, i det derefter følgende Aar og fremdeles. Og hvis den højtærede Minister tror, at han slipper Besværet med dette Problem gennem de Foranstaltninger, han er skredet til i Vinter, tager han fejl. Hvis han ikke vil følge Veje som dem, jeg her har peget paa, men vil gaa andre, maa det i hvert Tilfælde være saadanne, som fører til det samme Maal.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Da jeg første Gang havde Ordet om dette Lovforslag, talte jeg om Loven af 1924, der var en Lov, om hvilken der var Enighed mellem alle Partier. Efter dette stod det ærede Medlem Hr. Krag op og talte om en Formueforøgelse paa 25 Mill. Kr. Jeg fremskaffede derefter Beretningen for at se, hvor stor Formuen var den 31. Marts 1925. Det ærede Medlem vil nu paastaa, at det er fra 1922 — den Beretning har jeg jo ikke ved Haanden, men det kan jo ikke passe alene af den Grund, at de Laan, det ærede Medlem forudsætter er betalt, ikke er betalt. Jeg staar her med Kassernes Formueopgørelse pr. 31. Marts 1930, hvorefter Kasserne har en Gæld paa 4 717 701 Kr. minus et Tilgodehavende paa 344 631 Kr., hvilket giver 4 373 000 Kr., og det til Trods for, at Arbejds mændene sidste Sommer afbetalte 1 Mill. Kr. Hvorledes det ærede Medlem pludselig har afskaffet hele Gælden, ved jeg ikke, men det fremgaar altsaa af Regnskabet, at Arbejdsløshedskasserne endnu slæber med en Gæld paa 4½ Mill. Kr. Naar det ærede Medlem, der ellers er meget ømfindelig, naar andre argumenterer, benytter Tal, synes jeg, han i hvert Fald skulde sørge for, at de er rigtige.

Socialministeren (Steincke): Hvis jeg ikke igen har misforstaaet den ærede Ord-

fører Hr. Krag, talte han, som om hele den Samling af Personer, værdige og uværdige imellem hinanden, som han sagde, blev hjulpet gennem denne Lov paa en Maade, der var uforsvarlig, set fra det offentliges Synspunkt. Jeg ved ikke, hvorfra den ærede Ordfører henter denne Betragtning. Det er overladt hver enkelt Kommune at fastsætte de nærmere Regler for Kontrol i Henhold til denne Lov, og jeg har sagt til det ærede Medlem, at Indsamlingskomiteens Virksomhed, for saa vidt Regeringen angaar — hvad den private Velgørenhed vil foretage sig, ved jeg ikke —, ophører i det Øjeblik, vi har fremskaffet de Lovforanstaltninger, der ganske vist efter vor Mening ikke er fyldestgørende, men naturligvis er et langt bedre Udtryk for det offentliges Pligt end det, at Socialministeren sætter sig ned som Formand for en Hjælpekommité.

Jeg forstaar ikke, hvad det er, den ærede Ordfører mener der er sket af Ulykker. Hvis jeg ikke var traadt til den Gang, antager jeg, der var sket det, at der var blevet forskellige Hjælpekommiteer, der havde samlet Penge ind, og maaske flere Penge ind, end Tilfældet bliver nu — jeg ved ikke, i hvor høj Grad min Tiltræden har afskrækket det ærede Medlems Partifæller her i Byen fra at yde Bidrag. Men der var i hvert Fald kommet en Masse Penge ind, og disse Penge var saa blevet anvendt af de forskellige Kommiteer, uden at der var tilstrækkeligt Overblik og Kendskab til Forholdene.

Nu skete der det ved min Optræden, at det lykkedes at knytte de forskellige Kredse, der i Forvejen har Kendskab til disse Forhold — Københavns Kommune, Københavns Hjælpekasse, Centralkontoret i København, kirkeligt Samvirke o. s. v. — sammen i een Kreds, der altsaa har Oversigt og Kontrol med Forholdene, og som kan hjælpe paa en langt bedre Maade, end forskellige spredte Indsamlinger kunde hjælpe.

Hvis det ærede Medlem er bange for, at den Omstændighed, at man i København i en snæver Vending og en midlertidig Situation har hjulpet de daarligst stillede til at faa en Seng og et Maaltid Mad om Dagen, skal drive Flokke hertil ad Landevejene til Efteraaret, vil jeg henstille til det ærede Medlem, med den store Indflydelse, han har, at sørge for lignende Aktioner ude omkring i Amterne.

Til den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller, der i sin første Tale sagde, at fordi de Konservative gik imod dette Lovforslag, maatte man ikke faa den Opfattelse, at de ikke havde lige saa stort et Hjerte for Nøden, som vi andre havde, og nu sagde, at der